

לעיבוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א



דעם רבינ'ס משלים

ווער זייל פֿבוד

פֿבוד וואס באלאנגט צום אַמת פאר א האר, און דאן האט ער געענטפֿערט אויף די שאלה וואס מען האט אים געפֿרעגט.

פארשטייט זיך אז דאס פֿנים פונעם באאמטער איז געווארן קאלירט פון בושה, ער האט זיך זייער פארשעמט, איז דען פארהאן א גרעסערע בושה אז אין פֿאָרנט פונעם האר באקומט ער אזא גרויס פֿבוד.

דער עיקר פֿבוד איז נאר פונעם דבור, איז דער רבי מסביר. ווייל מען קען נישט טיילן קיין פֿבוד פאר א האנט פונעם מענטש, ווייל אינעם האנט דערקענט מען נישט דאס געשטעל פונעם מענטש, אפילו דאס פֿנים פון א מענטש איז נישט עפעס וואס ברענגט ארויס דער מהות פונעם מענטש ווייל א מאלפע [קוף] האט אויך א ענליכע פֿנים צו א מענטש און נאכאלץ ווערט זי נישט פארעכנט ווי א גדר אדם.

ווי קען דער מענטש באקומען זיין פֿבוד? מיט זיין דבור, מיט דעם איז דער מענטש אפגעטיילט און גרעסער פונעם בעל חי. דעריבער אז דער עיקר פֿבוד ליגט אינעם דבור, און דער דבור ווערט אנגערופן 'היכל המלך' ווייל 'היכל' איז בנימטריא 'אד-ני' וואס דאס איז דער דבור, דערפאר ווען איינער וויל פֿבוד איז עס ווי ער וויל נעמען פֿבוד אין היכל פונעם מלך. וואס קיין גרעסערע בזיון דערפון איז נישט פארהאן, ווייל מיר ווייסן גאנץ גוט אז א קנעכט וועט זיך זייער שעמען ווען מען טיילט אים צו גרויס פֿבוד פאר א קעניג ווי מיר האבן געזען אויבן אין משל.

(ליקוטי מוהר"ן קצ"ד)

א גרויסער האר האט געשיקט א באאמטער [פֿקיד] אין איינע פון זיינע שטעט וואס געפונט זיך גאנץ ווייט. דער באאמטער האט זיך באקוועם געמאכט אויף זיין פֿאסטן און זיך גענומען דאס גאנצע פֿבוד פאר זיך, די ערלים ארום אים האבן נישט געוואוסט אז ער איז נישט מער ווי א קנעכט פארן האר, זיי האבן געמיינט אז ער איז גאר דער דער האר.

ווען די ערלים האבן געדארפט עפעס א טובה פונעם באאמטער, זענען זיי געפאלן צו זיינע פיס און אים געשאנקען פיל פֿבוד, און אים גערופן מיט אלע סארטן טיטלען וואס פאסט פאר א האר.

געווען איז איינמאל ווען דער האר בכבודו ובעצמו איז געקומען אין דעם שטאט, דער באאמטער איז אים אנטקעגן געקומען. האט דער האר מיט אים ארוםגערעדט אלעס איבער זיין שטאט, אינמיטן שמועס דער האר פֿארגעווארפן פארן באאמטער איבער דעם וואס די ערלים טוען נישט זייער אויפגאבן? האט ער געלאזט רופן איינער פון די אפיצירן און דער האר פֿרעגט אים איבער אלע אויפגאבן אין שטאט, אבער דער אפיציר האט נישט געקענט דעם האר נאר דעם באאמטער, איז ער גלייך געפאלן צו די פיס פונעם באאמטער און אים צוגעטיילט גרויס



ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"א - מִבֶּן מֶלֶךְ וּבֶן שַׁפְחָה שֶׁנִּתְחַלְפוּ (4)

שׁוּיִן אָפּ גִּינוֹמָעֵן דָּאס דִּיִּנְקֵע (פֿלומֶר דִּיין שְׂטֶרַאף האָסטוּ שׁוּיִן אָפּ גִּינוֹמָעֵן) הֵיִנְט הָעֵר שׁוּיִן אוּיף זײַ נָאָךְ צוּ יֶאָגִין. קוּם מִיט מִיר. וועסטוּ קוּמָעֵן צוּ דִיין זַאָךְ. אִיז עֶר מִיט אִים גִּיגָאנְגֵעֵן. און עֶר האָט מוֹרָא גִיֶהֶאט. מִיט אִים צוּ רִיִּדִין און צוּ פֿרעגִין אִים עֶפֶס וואַרִין אַזױ אַ מַעֲנֵשׁ. טאַמער עֶפֶנְט עֶר אוּיף דָּאס מוֹיל און וועט אִים אַיִנְשְׁלִינגֵעֵן. אִיז עֶר אִים נָאָךְ גִּיגָאנְגֵעֵן. דֶּערֹוֹיִל האָט עֶר בַּאָעגִינְט זײַן חֶבֶר. וואָס עֶר האָט נָאָךְ גִּיאָגְט דָּאס פֿעֶרד. און תִּיפֶף ווי עֶר האָט אִים דֶּערֹזֶעֶהן. האָט עֶר אִים תִּיפֶף אַיִן וויִנְק גִּיטָאן. אַז דָּאס אִיז גָּאָר קִיין מַעֲנֵשׁ נִיט און זַאָלְסֵט מִיט אִים גָּאָר נִיט האַנְדֵּלֶעֵן. וואַרִין דָּאס אִיז גָּאָר קִיין מַעֲנֵשׁ נִיט. און אִיז תִּיפֶף גִּיגָאנְגֵעֵן. און האָט אִים דָּאס אַיִן גִּירוֹמִט אִין אוּיעֶר אַרִיין. אַז דָּאס אִיז גָּאָר קִיין מַעֲנֵשׁ נִיט וְכוּ' (פֿפֿ"ל) דֶּערֹוֹיִל האָט יֶעֱנֶער אַ קוּק גִּיטָאן (דֶּהיינֶע דֶּער מַעֲנֵשׁ פֿון דַּעם פֿעֶרד)

הָאָט עֶר גִּיזֶעֶהֶן. עֶר האָט אַיִן זַאָק מִיט בְּרוּיט אוּיף דִּי פֿלִיִצֶעס. האָט עֶר אִים אַנְגִיֶהוּיבֵן צוּ בַּעֲטִין. בְּרוּדֶער. סַע אִיז שׁוּיִן פֿמָה טַעג אַז אִיךְ האָב נִיט גִיגֶעסִין. גִּיב מִיר בְּרוּיט.

הָאָט עֶר אִים גִּיֶענְפֶּרֶט. דָּא אִין דֶּער מִדְּבַר הַעֲלָפֵט קִיין שׁוּם זַאָךְ נִיט. וואַרִין מִיין לַעֲבִין אִיז בִּילְכִיר. אִיךְ בַּאֲדָרְךָ דָּאס בְּרוּיט פֿון מִינַעט וועגִין. האָט עֶר אִים אַנְגִיֶהוּיבֵן צוּ בַּעֲטִין. און עֶר האָט אִים זײַער גִּיבֶעֲטִין. אִיךְ וועל דִיר גֶעבִין וואָס אִיךְ וועל דִיר גֶעבִין (נָאָר אִין דֶּער מִדְּבַר הַעֲלָפֵט בְּרוּדֶאִי קִיין שׁוּם גָּאָב נִיט פֿאַר בְּרוּיט) הָאָט עֶר אִים (נָאָר אִין דֶּער מִדְּבַר הַעֲלָפֵט בְּרוּדֶאִי קִיין שׁוּם גָּאָב נִיט פֿאַר בְּרוּיט) גִּיֶענְפֶּרֶט. וואָס קאַנְסֵטוּ מִיר גֶעבִין פֿאַר בְּרוּיט אִין דֶּער מִדְּבַר. הָאָט עֶר אִים גִּיזָאָגְט (דֶּהיינֶע דֶּער מַעֲנֵשׁ פֿון דַּעם פֿעֶרד וואָס עֶר האָט עָס גִּיבֶעֲטִין דָּאס בְּרוּיט האָט גִּיזָאָגְט צוּ דַּעם מַעֲנֵשׁ פֿון דִּי בְּהֵמוֹת וואָס עֶר אִיז גִּוועֶן דֶּער אַמֶּתִיר בֶּן מֶלֶךְ) אִיךְ גִּיב מִיךְ אִין גאַנְצִין אַוועק. אִיךְ פֿאַרקוּיף

דֶּערֹוֹיִל האָט עֶר גִּיפּוֹנֵעֵן (דֶּהיינֶע דֶּער בֶּן מֶלֶךְ וואָס עֶר האָט עָס נָאָךְ גִּיאָגְט נָאָךְ דִּי בְּהֵמוֹת) אַ זַאָק מִיט בְּרוּיט. און דָּאס אִיז בְּרוּדֶאִי זײַער חָשׁוּב אִין אַ מִדְּבַר. האָט עֶר גִּינוֹמָעֵן דַּעם זַאָק אוּיף דִּי פֿלִיִצֶעס. און אִיז נָאָךְ גִּיגָאנְגֵעֵן דִּי בְּהֵמוֹת.

דֶּערֹוֹיִל האָט עֶר בַּאָעגִינְט אַיִן מַעֲנֵשׁ. האָט עֶר זײַךְ אִין דֶּער תְּחִילָה דֶּערשְׂרָאקִין נָאָר פֿון דַּעסֵט וועגִין פֿאַרֵט. האָט עֶר אַפִּיסֵל הַנָּאָה גִיֶהֶאט. ווייל עֶר האָט דָּא גִיפּוֹנֵעֵן אַיִן מַעֲנֵשׁ.

הָאָט אִים גִּיפֿרעגֵט דֶּער מַעֲנֵשׁ. ווי קוּמָסְטוּ אַהֶער. האָט עֶר צוּרִיק גִיפֿרעגֵט יֶענֶעם מַעֲנֵשׁ. ווי קוּמָסְטוּ אַהֶער האָט אִים יֶענֶער מַעֲנֵשׁ גִיֶענְפֶּרֶט אִיךְ (מִיט אַ לָשׁוֹן ווי אַיִנער פֿאַרוּינְדֶּערט זײַך) מִינַע עֲלֵטְעֶרִין. און מִינַע עֲלֵטְעֶרִינְס עֲלֵטְעֶרִין. זַענֶען דָּא מְגוּדֵל גִּוואַרִין.

אַפֿער דוּ. ווי קוּמָסְטוּ אַהֶער. וואַרִין אַהֶער קוּמָט גָּאָר קִיין מַעֲנֵשׁ נִיט פֿון דַּעם יֶשׁוּב. האָט עֶר זײַךְ זײַער דֶּערשְׂרָאקִין. וואַרִין עֶר האָט פֿאַרשְׂטאַנֶען. אַז דָּאס אִיז גָּאָר קִיין מַעֲנֵשׁ נִיט. וואַרִין עֶר זַאָגְט אַז זײַנֶע עֲלֵטְעֶרִין זַענֶען דָּא מְגוּדֵל גִּוואַרִין. און קִיין מַעֲנֵשׁ פֿון דַּעם יֶשׁוּב קוּמָט גָּאָר אַהֶער נִיט. הָאָט עֶר פֿאַרשְׂטאַנֶען אַז דָּאס אִיז גָּאָר קִיין מַעֲנֵשׁ נִיט. נָאָר פֿון דַּעסֵט וועגִין האָט עֶר אִים גָּאָר נִיט גִיטָאן און עֶר האָט אִים מְקַרֵב גִּוועֶן (דֶּהיינֶע דֶּער מַעֲנֵשׁ פֿון דַּעם וואַלד האָט קִיין שׁוּם שְׁלֶעכֶץ נִיט גִיטָאן. דַּעם בֶּן מֶלֶךְ וואָס עֶר אִיז נָאָךְ גִּיגָאנְגֵעֵן נָאָךְ דִּי בְּהֵמוֹת) און דֶּער מַעֲנֵשׁ פֿון דַּעם וואַלד האָט צוּ אִים גִּיזָאָגְט. וואָס טוּסֵטוּ דָּא האָט עֶר אִים גִיֶענְפֶּרֶט. עֶר יֶאָגְט נָאָךְ דִּי בְּהֵמוֹת. האָט זײַךְ דֶּער מַעֲנֵשׁ צוּ אִים אַנְגִירוֹפֵן דֶּער שׁוּיִן אוּיף נָאָךְ יֶאָגִין דִּינַע עוֹנוֹת.

וואַרִין דָּאס אִיז גָּאָר קִיין בְּהֵמוֹת נִיט. נָאָר דִּינַע עוֹנוֹת פִּירִין עָס דײַךְ אַזױ אַרוּם. גִּינוּג שׁוּיִן. דוּ האָסט

מִיָּד צו דיר פֿאר אַ קִנְעֶכֶט פֿאר דעם בְּרוּיט. **הָאט עַר זײַךְ מײַשׁב גײווען.** (דְּהײנו דער מַעֲנֵטֶשׁ פֿון די בְּהֵמוֹת הַבַּיִת) קוֹיפִין אַ מַעֲנֵטֶשֶׁן אִיז כְּדָאֵי אִים צו גַעבִין בְּרוּיט. הָאט עַר אִים גִּיקוֹיפֶט פֿאר אִיין אִיבִיגִין קִנְעֶכֶט. **און עַר הָאט אִים גִּישׁוואוּרִין מִיט שְׁבוּעוֹת.** אַז עַר זָאל אִים זײַן אִיין אִיבִיגֶער קִנְעֶכֶט אפֿילו אַז זײ וועלן קוֹמֶען אִין יִישׁוּב אַרײַן. און עַר זָאל אִים גַעבִין בְּרוּיט. דְּהײנו זײ זָאלן בִּידֵעַ עֶסֶן פֿון דעם זַאק בְּרוּיט בִּיז סַע וועט אויס גִיין. **און זײ בִּידֵעַ זענען גִיגאַנְגֶען** אִין אִינעם און זענען נאָך גִיגאַנְגֶען דעם מַעֲנֵטֶשֶׁן פֿון דעם וואָלד. און דער קִנְעֶכֶט אִיז אִים נאָך גִיגאַנְגֶען (דְּהײנו דער מַעֲנֵטֶשׁ פֿון דעם פֿערד וואס עַר הָאט זײַךְ פֿאַרקוֹיפֶט פֿאר אַ קִנְעֶכֶט. אִיז נאָך גִיגאַנְגֶען נאָך דעם מַעֲנֵטֶשֶׁן פֿון די בְּהֵמוֹת ווארין עַר אִיז שוין זײַן קִנְעֶכֶט גִיִווען. און זײ בִּידֵעַ זענען נאָך גִיגאַנְגֶען דעם מַעֲנֵטֶשֶׁן פֿון דעם וואָלד) **און דערִווייל אִיז שוין אִים אַבִיסִיל גִרינגֶער גִיווארִין** (מַחֲמַת עַר הָאט גִיהאַט שוין אַ קִנְעֶכֶט) **אַז עַר הָאט בַאדאַרפֶט אויף הִיבִין עֶפֶס אַ זאַך אָדער עֶפֶס אַנְדֶערש טון.** **הָאט עַר גִיהײסִין זײַן קִנְעֶכֶט אַז עַר זָאל עַס אִים אויף הִיבִין אָדער עֶפֶס טון.** און זײ זענען אִין אִינעם נאָך גִיגאַנְגֶען דעם מַעֲנֵטֶשֶׁן פֿון דעם וואָלד זענען זײ גִיקוֹמֶען צו אִיין אָרט. וואס דָארט אִיז גִיווען נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים (דְּהײנו שְׁלֶעַנְג און עַקְדִישִׁין) **הָאט עַר זײַךְ זײער אַיבֶער גִישַׂרַאקִין.** און מַחֲמַת פַּחַד הָאט עַר גִיפֿרַעגֶט דעם מַעֲנֵטֶשֶׁן פֿון דעם וואָלד ווי אַזוי וועלן מִיר דָא אַרִיבֶער גִיין הָאט עַר אִים גִיעֲנֶפֶרֶט. אָלָא מֵאִי ווי אַזוי וועסטו אַרײַן אִין מִיין שְׁטוּב. און הָאט אִים גִוויזִין זײַן שְׁטוּב ווי זײ שְׁטִיט אִין דער לופֿטִין. **זענען זײ גִיגאַנְגֶען מִיט אִים** (דְּהײנו מִיט דעם מַעֲנֵטֶשֶׁן פֿון דעם וואָלד) און עַר הָאט זײ בְּשָׁלוֹם אַיבֶער גִפֿירֶט. און עַר הָאט זײ אַרײַן גִיבֿראכֶט אִין זײַן שְׁטוּב אַרײַן. און הָאט זײ גִיעֲבִין עֶסֶן און טִרִינְקֶען. און אִיז אַוועק גִיגאַנְגֶען.

און דער (דְּהײנו דער אַמְתִיר בִּן מֶלֶךְ וואס עַר הָאט די בְּהֵמוֹת גִטִרִיבִין) הָאט זײַךְ גִישאַפֶט מִיט זײַן קִנְעֶכֶט. וואס עַר הָאט גִידאַרפֶט.

הָאט עַס דעם קִנְעֶכֶט זײער פֿאַרדֶראַסִין. וואס עַר הָאט זײַךְ פֿאַרקוֹיפֶט פֿאר אַ קִנְעֶכֶט פֿון אִיין שְׁעָה וועגִין וואס עַר הָאט בַאדאַרפֶט בְּרוּיט צו עֶסֶן. ווארין הִינֵט הָאט עַר זײַךְ שוין וואס צו עֶסֶן. און נָאר פֿון אִיין שְׁעָה וועגִין זָאל עַר זײַן אִיין אִיבִיגֶער קִנְעֶכֶט. **און עַר הָאט אַ גִרוֹסִן זִפֿץ גִיטאַן.** צו וואס אִיךְ בִּין גִיקוֹמֶען. אַז אִיךְ זָאל זײַן אִיין קִנְעֶכֶט. הָאט עַר אִים גִיפֿרַעגֶט (דְּהײנו דער אַמְתִיר בִּן מֶלֶךְ וואס עַר אִיז זײַן האר גִיווען הָאט אִים גִיפֿרַעגֶט) וואס פֿאַר אַ גְדוּלָה הָאסטו עַס גִיהאַט. אַז דו זִפֿצט. וואס דו בִיסֶט דֶערצו גִיקוֹמֶען. **הָאט עַר אִים גִיעֲנֶפֶרֶט** און הָאט אִים דֶערצִיילֶט. בַאָשֶׁר עַר אִיז גִיווען אִיין מֶלֶךְ. הָאט מֶען אויף אִים גִיזאַגֶט. אַז עַר אִיז פֿאַרִבִיטִין גִיווארִין וְכוּ' בַבֵּ"ל. (ווארין דער מַעֲנֵטֶשׁ פֿון דעם פֿערד דָאס אִיז טאַקֶע גִיווען דער מֶלֶךְ אִלײן וואס צום אַמְתִיר אִיז עַר גִיווען דער בִּן הַשְּׁפָחָה) **הָאט עַר פֿאַרטִרִבִין זײַן חֶבֶר** (דְּהײנו דעם אַמְתִיר בִּן מֶלֶךְ) **אַמאַל** אִיז אִים גִיקוֹמֶען אויף דער דִיעָה אַז עַר הָאט נִיט רַעכֶט גִיטאַן. און עַר הָאט חֶרְטָה גִיהאַט וְכוּ'. פֿלֶעגֶט אִים קוֹמֶען אִין זִין אַלץ חֶרְטוֹת תְּמִיד אויף דעם מַעֲשֶׂה רַע און אויף דער גִרוֹיסֶער עוֹוָלָה וואס עַר הָאט אַקֶעגִין זײַן חֶבֶר גִיטאַן. אַמאַל הָאט זײַךְ אִים גִיחֶלְמֶט אַז זײַן תִּיקוֹן אִיז. אַז עַר זָאל אַוועק ווארפִין די מְלוּכָה. און עַר זָאל גִיין ווי הֵינן די אויגִין וועלן אִים טִראגִין. און דֶערמִיט וועט עַר פֿאַר רַעכֶטִין זײַן חֶטָא. הָאט עַר דָאס נִיט גִיוואלֶט טאַן. נָאר סַע פֿלֶעגֶין אִים מְבַלְבֵל זײַן תְּמִיד די דאַזִיגֶע חֵלוּמוֹת. אַז עַר זָאל אַזוי טאַן. בִיז סַע אִיז בִּי אִים גִיבִלְבִין אִין דער דִיעָה אַז עַר זָאל אַזוי טאַן. און עַר הָאט אַוועק גִיווארפִין די מְלוּכָה. און אִיז גִיגאַנְגֶען ווי עַר אִיז גִיגאַנְגֶען בִּיז עַר אִיז אַהֶער גִיקוֹמֶען. און הִינֵט זָאל עַר זײַן אַ קִנְעֶכֶט. און דער הַעֲרֵט דָאס אַלץ און שְׁוויגֶט (דְּהײנו דער אַמְתִיר בִּן מֶלֶךְ וואס עַר הָאט גִיטִרִבִין בְּהֵמוֹת. הָאט דָאס אַלץ אויס גִיקֶערֶט וואס דער דֶערצִיילֶט אִים אַלץ) און עַר הָאט זײַךְ גִיטִראכֶט. אִיךְ וועל שוין וויסִין ווי אַזוי זײַךְ צו פִירִין מִיט דיר.

לאמיר זיין פאר הערן



די עלווטע מעשה - דער בן מלך ובן שפחה שנתחלפו (4)

- דער מענטש פון וואלד האט זיי אהין געברענגט
- ז. וואס האט פארדראסן פאר דעם קנעכט?
- אז ער האט זיך פארקויפט פאר א קנעכט פאר איין שעה וואס ער האט געדארפט ברויט
- פארוואס נישט ער האט געטראפן די ברויט
- אז די פערד איז אים פארלוירן געווארן
- ח. וואס האט דער קנעכט פארציילט פאר'ן אמת'ער בן המלך?
- אז ער איז געווען א קעניג און מ'האט אויף אים געזאגט אז ער איז פארביטן, האט ער פארטריבן זיין חבר דער אמת'ער בן המלך
- אז עס פלעגן קומען אויף אים חרטות פארוואס ער האט פארטריבן זיין חבר און ער האט זיך געחלוסיט אז זיין תיקון איז אז ער זאל גיין וואו אהין זיינע אויגן טראגן אים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. וואס לערנסטו זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?
- אז וועגן מ'האט עבירות מיינט מען אז מ'דארף שווער ארבעטן (נאכלויפן די בהמות)
- אז מ'דארף ווארטן ביז מ'זעהט די ישועה
- אז איך בין א בן ה____, א קינד פון דעם_____.
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יא
- ניין
- א חלק

- א. ווער האט געפונען א זאק מיט ברויט?
- דער אמת'ער בן המלך
- דער צווייטער מענטש וואס איז געווען דארטן
- ביידע צוזאמען
- ב. וועמען האט דער אמת'ער בן המלך באגעגנט דארטן?
- א מענטש וואס זיינע עלטערן און עלטערניס עלטערן זענען אויפגעוואקסן אין וואלד
- דער שומר פון וואלד
- זיין טאטע
- ג. וואס האט דער מענטש אים געענטפערט ווען ער האט געזאגט אז ער יאגט נאך זיינע בהמות?
- הער אויף צו נאך יאגן נאכן פערד
- הער אויף צו נאך יאגן נאך דינע עוונות
- הער אויף צו נאך יאגן נאך די בהמות
- ד. פאר וועלכע זאך האט דער אמת'ער בן המלך געגעבן ברויט פאר דער מענטש פון די פערד?
- אז ער וועט זיין, זיין קנעכט ביז מ'קומט אין שטאט אריין
- אז ער וועט זיין, זיין אייביגער קנעכט
- אז ער וועט אים געבן אסאך געלט
- ה. וואו איז געשטאנען די שטוב פון דער מענטש פון וואלד?
- אויף א בוים
- אין דער לופט
- אין הימל
- ו. וויאזוי זענען זיי אריין אין דעם שטוב?
- זיי זענען אריין געשפרונגען
- איינער איז ארויף אויפ'ן אנדערן



טיפער געטראכט

דער בן מלך האט געזאגט אדער גיטראכט די ווערטער: "איך וועל שוין וויסן ווי אזוי זיך צו פירן מיט דיר" ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפל מאל ווערט דעמאנט ביי מעשה י' בערגיר ועני, און ביי אונזער מעשה "האט ער זיך מיישב גיווען" ?
 אין מעשה י' - פיר מאל
 אין מעשה י"א זיבן מאל